

"Şu sahrânın Mâlik-i Ebedîsi ve Hâkim-i Ezelîsinin ismini al. Ta bütün kâinatın dilenciliğinden ve her hâdisâtın karşısında titremeden kurtulasın." Burayı ve "askere kaydolma"yı nasıl anlamalıyız?

"Allah'ın ismini almak" demek, **ona iman ve ibadet ile teslim olmak** demektir. Yani insan Allah'a tahkiki bir şekilde iman eder ve bu imanın gereği olan ibadetleri de güzel bir şekilde ifa ederse, tam bir tevekkül ve teslimiyet içine girerse, o zaman hiçbir şeyden korkmaz, hiçbir hadise karşısında titremez.

"Madem öyledir; şu sahrânın Mâlik-i Ebedîsi ve Hâkim-i Ezelîsinin ismini al. Ta bütün kâinatın dilenciliğinden ve her hâdisâtın karşısında titremeden kurtulasın."(1)

ifadesi bu teslim ve tevekkülü ifade ediyor.

Mümin, her şeyin tedbir ve dizgininin Allah'ın kudret elinde olduğunu bildiği için, hiçbir şeyden endişe ve telaş etmez. Mümin bilir ki, Allah bir musibeti alına yazmış ise, bundan kurtuluş yok, teslim olur; aynı şekilde musibeti alına yazmamış ise hiçbir güç o musibeti başına bela edemez. Bu tevekkül onu rahatlatır ve cesur kılar. İşte bu düşünce ile hâdiseler karşısında endişe ve telaş etmez; tevekkül vasıtası ile kadere teslim olur ve Allah'ın ismini almakla o belalardan kurtulur.

Ama kâfir Allah'a ve onun kâinattaki tedbir ve iradesine inanmadığı için her şeyi tesadüfe veriyor. O zaman başına her an bir iş, bir musibet gelmesi muhtemeldir. Zira onun inancına göre kâinattaki her şey plansız, programsız ve başıboşur. Öyle ise her an her şey başına gelebilir. Bu yüzden her şeyden bir endişe, bir telaş duyar. Her hadise karşısında korkar ve titrer. "*Acaba bu musibet bana dokunur mu?*" der, hayatı zehir olur.

Üstad Hazretleri bu manaya örnek için Amerika'da olmuş bir hâdiseyi misal veriyor. Kuyruklu yıldız dünyanın yakınından geçince, "**Acaba dünyaya çarparmı?**" endişesi ile imanı ve tevekkülü olmayan veya zayıf olanlar çok korkmuşlar, hatta evlerinden çıkmışlar.

Hâlbuki iman ve tevekkülü olan bir mümin bu hâdisede; "**Şayet bu yıldız dünyaya çarpma emrini Allah'tan almış ise tevekkülden başka yapacak bir şey yoktur.**" der, hayret içinde çarpmasını bekler; "**Yok emir almamış ise, bu yıldız haddini aşip vazifesi olmadığı halde dünyamıza çarpamaz.**" der endişe

ve telaştan kurtulur. İşte mümin Allah'ın ismi ile hareket ettiği için her şeyde rahat yüzü görür.

"Evet, bu kelime öyle mübarek bir definedir ki, senin nihayetsiz aczin ve fakrın, seni nihayetsiz kudrete, rahmete raptedip Kadîr-i Rahîmin dergâhında aczi, fakrı en makbul bir şefaatçi yapar. Evet, bu kelime ile hareket eden, o adama benzer ki, askere kaydolur, devlet namına hareket eder, hiçbir kimseden pervâsı kalmaz. Kanun namına, devlet namına der, her işi yapar, her şeye karşı dayanır."(2)

Allah'ın kudret ve zenginliğine iman ve tevekkül ile dayanan adam, Allah'ın sonsuz kudret ve zenginliğini arkasında zâhir bir kuvvet olarak bulur. Allah'a teslim ve tevekkül eden adam kimseden korkmaz. Burada **"askere kaydolmak"**tan maksat, insanın iman ve tevekkül ile müminler sınıfına kaydolmasıdır.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Birinci Söz.](#)

(2) bk. [age.](#)